

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

1 02 אפריל 2021
2

לפני:

סגנית הנשיאה, השופטת רות צדיק
נציג ציבור (עובדים) מר ברוך הראל

נציג ציבור (מעסיקים) מר אסי מזרחי

התובעת

פלונית אלמונית (אסור בפרסום)
ע"י ב"כ: עו"ד תום נוימן ואו טל פרידמן ואח'

-

הנתבעים

1. רוני אלשיך - רב ניצב
2. מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד: עו"ד ניר גנצ'רסקי ואח'
מפרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)

3
4
5
6
7

פסק דין (נוסח מצונזר)

8

9 1. מונחת לפתחנו תביעתה של פלונית אלמונית (להלן - **התובעת**) כנגד רב ניצב, מר רוני אלשיך,
10 אשר שימש כמפקח הכללי של משטרת ישראל בתקופה הרלבנטית לתביעה (להלן - **הנתבע**)
11 וכן כנגד משטרת ישראל, וזאת לאור טענת התובעת כי הנתבע הוציא דיבתה בניגוד לדין.

12

13 2. על סמך כתבי הטענות וחומר הראיות, אלו הן העובדות אשר אינן שנויות במחלוקת
14 ורלוונטיות לדיון:

15

16 3. ביום 31.3.17 פורסמה כתבה באתר האינטרנט של עיתון "הארץ" בה צוין כי הנתבע כינה את
17 התובעת "עבריינית" בפני פורום מצומצם של עיתונאים ועורכים במשרד אתר "וואלה"
18 במסגרת פגישה שהתקיימה ביום 22.3.17, בה התבקש הנתבע להתייחס לכמה נושאים
19 שהונחו על סדר היום של משטרת ישראל.

20

21 4. כפי העולה מחומר הראיות בתחילת המפגש הובהר כי הינו "אוף רקורד", לא לציטוט ולא
22 לייחוס". על אף האמור, בעקבות פגישה זו, פורסמה כתבה אודות האמירה המיוחסת לנתבע.
23 להלן עיקרי הכתבה-

24

25 "אלשיך על הקצינה שהתלוננה כי ***** הטריד אותה מינית- "עבריינית"

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

- 1 מפכ"ל המשטרה התייחס להחלטתו להשאיר את ***** בתפקידו, שהתיק בעניינו נסגר
2 בשל התיישנות. פרקליטו של הקצינה: "המפכ"ל נוהג בבריונות כלפי נשים כשהוא מתייזב
3 לצד עברייני מין".
- 4 מפכ"ל המשטרה רוני אלשיך כינה באחרונה "עבריינית" את קצינת המשטרה שהתלוננה
5 כי ***** הטריד אותה מינית. את הדברים אמר אלשיך החודש, בפורום מצומצם שבו
6 התבקש להתייחס לכמה נושאים שעל סדר היום של הארגון. באותו המפגש התייחס אלשיך
7 להחלטתו להשאיר את ***** בתפקיד, אף שהתיק בעניינו נסגר רק בשל התיישנות ואף
8 שהמחלקה לחקירת שוטרים (מח"ש) המליצה להעמידו לדין....."
- 9
- 10 5. במסגרת הכתבה הובאה תגובת משטרת ישראל לפיה "אין בכוונת המשטרה להתייחס
11 לדבריו של המפכ"ל במפגש כזה או אחר ואין בתגובה זו בכדי לאשר או להכחיש את הדברים
12 האמורים" (להלן - התגובה הראשונה).
- 13
- 14 6. לאחר פרסום הכתבה פנה בא כוחה התובעת אל הנתבע במכתב המתוארך ליום 2.4.17, בו
15 צוין, בין היתר, כי דבריו של הנתבע "נאמרו בכוונה לפגוע בתובעת, בשמה הטוב, להשפילה,
16 לבזותה ולשבור את רוחה" (סעיף 3 למכתב). הנתבע התבקש לחזור בו מדבריו בתקשורת,
17 ולהבהיר לציבור כי התובעת איננה עבריינית, אלא "קצינה מצטיינת שנפלה קורבן לעבירות
18 מין שבוצעו בה ע"י *****" (סעיף 8 למכתב). עוד התבקש הוא להתנצל בפני התובעת. הובהר,
19 כי באם לא תתקבל התנצלות פומבית תאלץ התובעת לפנות לערכאות משפטיות למיצוי
20 זכויותיה והגנה על שמה הטוב (סעיף 9 למכתב).
- 21
- 22 7. באותו היום (2.4.17) בשעות הערב פורסמה כתבה נוספת בעיתון הארץ, אשר התייחסה
23 למכתב שנשלח על ידי בא כוח התובעת באותו היום, תוך ציון ציטוטים מן המכתב.
24
- 25 8. בתגובה לכתבה זו, משטרת ישראל מסרה כי אין בכוונתה להתייחס לתוכן המכתב, והוסיפו
26 כי "הקצינה ועורך דינה מודעים במדויק למצבה המשפטי של הקצינה. מטעמי צנעת הפרט
27 לא נוכל לפרט זאת בתקשורת, ניתן לפנות אליהם ולבקש מהם עדכון באם יבחרו לחשוף את
28 הדברים" (להלן - התגובה השנייה).
- 29
- העדים**
- 30 9. ביום 3.8.20 התקיים דיון הוכחות.
- 31 מטעם התובעת העידו מר יהושע ג'וש, עיתונאי במערכת וואלה בתקופה הרלבנטית לתביעה
32 (להלן - מר ג'וש), גב' גלית גינת, עיתונאית במערכת וואלה בתקופה הרלבנטית לתביעה (להלן
33 - גב' גינת), וכן התובעת בעצמה.
- 34 מטעם הנתבעים העידו גב' מירב לפידות, אשר שימשה כדוברת משטרת ישראל בתקופה
35 הרלבנטית לתביעה (להלן - גב' לפידות) והנתבע בעצמו.
- 36

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

טענות התובעת

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
10. האמירה לפיה התובעת היא עבריינית פורסמה בעיתון הארץ לעיני הציבור הרחב, כאשר מדובר באמירה שקרית ואין בינה לבין המציאות דבר. מדובר באמירה אשר מכפישה ומשמיצה את התובעת, פוגעת בשמה ובכבודה ושמה אותה ללעג ולבוז בעיני מכריה, ציבור השוטרים והציבור כולו.
11. כעולה מן הפרסום וממידע שבידי התובעת הדברים נאמרו מפיו של הנתבע בפני פורום נוכחים הכולל מובילי דעה. הדברים נאמרו "אף דה רקורד" וזאת מתוך כוונה להשפיע על דעתם ואופן התייחסותם לתובעת, ובכך תושפע אף התייחסותם לפרשת ההטרדה המינית במסגרתה טענה התובעת כי ***** ביצע כלפיה הטרדה ותקיפה מינית, בעוד הנתבע החליט להשאירו בתפקידו.
12. לטענת התובעת הנתבעים העצימו את דיבתה עוד יותר, כאשר הלכה למעשה אישרו בתגובה השנייה כי מדובר בעבריינית, זאת בעוד ידוע לנתבעים היטב כי מעולם לא הואשמה בפלילים ובוודאי שלא הורשעה בפלילים.
13. ברור כי אין מדובר בפליטת פה של הנתבע או באמירה שנעשתה בתום לב אלא, בפגיעה מכוונת ומתמשכת בתובעת מתוך כוונה לבזותה, להשפילה, להתנכל לה ולשבור את רוחה כמו כן, לאמירה כי התובעת היא עבריינית יש משמעות מיוחדת כאשר הדבר נאמר מפי מי שמופקד על משטרת ישראל, ופגיעתה קשה עשרות מונים מדבר דיבה זהה שמוציא אדם אחר.
14. התובעת הוסיפה וטענה כי לא עומדת לזכות הנתבע כל טענת הגנה עם פרסום דבר לשון הרע, כאשר הוא פעל בזדון וביודעין על מנת להכפיש את שמה ולפגוע בה.
15. בסיכומיה טענה התובעת כי בתצהירי הנתבעים קיימת הודאת בעל דין בקיומם של יסודות העוולה- מועד ביצוע הפרסום, נמעני הפרסום, וכן נסיבות ביצוע הפרסום. בתצהיריהם בוחרים העדים שלא לזכור אם הנתבע אמר את האמירה המצוטטת, ובחירתם זו, יחד עם נסיבות נוספות מובילות למסקנה כי הנתבעים ביצעו את פרסום לשון הרע.
16. הנתבע בחר להגיש תצהיר חסר, סתום וסתמי, הכולל שורה אחת בלבד, אשר גם בו נמנע מלהעיד, בצורה פוזיטיבית, האם אמר על התובעת שהיא עבריינית או לא. הכחשתו הגורפת לאמירת הדברים בעדותו, לא נתמכה בתצהיר, ונאמרה רק בחקירה, דבר המלמד על מהימנות הטענה על כן, נסיבות המקרה מצדיקות מתן כפל פיצוי בסך של 138,000 ₪ בשל הוצאת דיבתה של התובעת והצגתה כ"עבריינית".

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

טענות הנתבעים

- 1
2 17. הנתבע אינו יכול ולא מצופה ממנו לזכור כל מילה ומילה שאמר באופן מדויק בפורום כזה או
3 אחר. בהיעדר פרטים בכתב התביעה ביחס לפורום, למועד ולהקשר בו נאמרו הדברים
4 לכאורה, מוכחשת האמירה המיוחסת לנתבע.
5
6 18. מבלי לגרוע מהכחשת הפרסום, טענו הנתבעים לתחולת הגנת אמת הפרסום מכוח סעיף 14
7 לחוק איסור לשון הרע וכן הגנת תום הלב מכוח סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.
8
9 19. בסיכומיהם טענו הנתבעים כי לא הוכח שהנתבע פרסם את המיוחס לו. באין ראיה פוזיטיבית
10 לפרסום הנטען- יש להורות על דחיית התביעה.
11
12 20. על אף המצג שהוצג על ידי התובעת כאילו יש בידה תיעוד, לא הוצגה על ידה כל ראיה על מנת
13 להראות כי הנתבע אכן אמר שהיא "עבריינית". בנוסף, הכתב אשר פרסם את הכתבה כלל
14 לא נכח באותה פגישה, וכן לא הובא על ידי התובעת למתן עדות.
15
16 21. בסיכומיהם, זנחו הנתבעים את הגנת אמת הפרסום מכוח סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע,
17 וטענו כי עומדת לנתבע הגנת תום הלב מכוח סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.

דיון והכרעה

- 18
19 22. עניינה של תביעה זו נסובה סביב שאלה אחת עיקרית והיא האם כינה הנתבע את התובעת
20 "עבריינית" בשיחה סגורה שערך עם עיתונאים במהלך פגישה שנערכה, שלא לציטוט ושלא
21 לייחוס.
22
23 23. נקדים אחרית לראשית ונאמר, כי לאחר בחינת חומר הראיות, טענות הצדדים והראיות
24 שהובאו בפנינו, הגענו לידי מסקנה כי אין לחייב את הנתבעים בגין הפרת חוק איסור לשון
25 הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – **חוק איסור לשון הרע**), וכי דין התביעה להידחות מן הנימוקים
26 שיפורטו בהרחבה להלן.
27
28 24. יצוין, כי שני הצדדים הביאו בפני בית הדין ראיות ופרטים רבים אשר בינם לבין התביעה אין
29 ולא כלום, כאשר המטרה הבלבדית בהצגתם הינה השחרת פני האחר. מוטב היה כי שני
30 הצדדים היו מקדישים את מירב מאמציהם וזמנם לתמיכה בטיעוניהם, מבלי לעסוק ברעשי
31 רקע אשר מעכבים את מתן ההחלטה בעניינם תוך הארכת ההליך שלא לצורך.
32
33 25. בהתאם, מפאת חוסר הרלבנטיות של פרשת ההטרדה המינית שאוזכרה לעיל ועל אף
34 שהצדדים לתביעה זו טענו ארוכות בעניין, אנו בוחרים שלא לפרט ולהעמיק בנושא. כמו כן,
35 לא ראינו לנכון לעסוק בפרטי כתב האישום כנגד התובעת [REDACTED]
36 בפרט כאשר [REDACTED]

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

1 הנתבעים זנחו בסיכומיהם את הגנת "אמת הפרסום" בהתאם להוראת סעיף 14 לחוק איסור
2 לשון הרע, וכאשר הנתבע דבק בהכחשת האמירה המיוחסת לו.
3
4 26. תלי תלים של טיעונים שזרו הצדדים בכתבי טענותיהם [REDACTED]
5 לאחר מועד הגשת כתב התביעה אולם, [REDACTED]
6 אין בהם כדי לסייע לבית הדין לבצע מלאכתו בסוגיה מושא הליך זה.
7
8 27. משהובהרה עמדתנו בנוגע לכך, נדון עתה בשאלה העומדת לפתחנו.

המסגרת הנורמטיבית

9
10 28. סעיף 24(א) (ד1) לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט – 1969, קובע כי לבית הדין סמכות ייחודית
11 לדון בתובענה של עובד נגד מעסיק או נושא משרה אצלו בקשר ליחסי עבודה שעילתה עולה
12 אזרחית לפי חוק איסור לשון הרע.
13
14 29. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע מהן העילות לקיומה של עוולת לשון הרע:

15 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול – (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או
16 לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדו; (2) לבזות אדם בשל מעשים,
17 התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה
18 ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו; (4) לבזות
19 אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או
20 מוגבלותו; בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד; "מוגבלות" – לקות
21 פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית".

22
23 30. סעיף 2 לחוק לשון הרע קובע מה ייחשב בגדר פרסום: "פרסום, לעניין לשון הרע – בין בעל
24 פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר".

25
26 31. בהתאם להלכה, המבחן לקביעה האם אמירה עולה כדי לשון הרע "הוא אובייקטיבי: מהו
27 המובן שהאדם הסביר והרגיל היה מייחס לפרסום, ואם היה באותו מובן כדי לפגוע בשמו
28 הטוב של התובע. בהתאם לכך, אין חשיבות לכוונת המפרסם או לדרך שבה הובן הפרסום
29 על-ידי הטוען לפגיעה בו" [ע"א 1104/00 אפל - חסון, פ"ד נו(2) 607 (2002)].

30
31 32. השאלה האם מתקיימת עוולת לשון הרע תיבחן בארבעה שלבים: "בשלב ראשון, יש לברור
32 מהביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה של האדם הסביר, היינו לפי מבחן
33 אובייקטיבי, על פי הנסיבות ולשון הדברים. בשלב השני, יש לברר על פי תכלית החוק באם
34 מדובר בביטוי המהווה לשון הרע על פי סעיפים 1 ו- 2 לחוק. בשלב השלישי, יש לברר האם
35 עומדת למפרסם אחת או יותר מההגנות המנויות בסעיפים 13 - 15 לחוק. בשלב רביעי, יש
36 לדון בשאלת הפיצויים המגיעים לנפגע" [ע"א 89/04 נודלמן - שרנסקי [פורסם בבנו] (ניתן
37 ביום 4.8.08)].

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

- 1
2 33. עוד נציין כי העוולה האזרחית אינה מצריכה כוונה לפגוע. כמו כן, אין צורך להוכיח כי אדם
3 הושפל או בווה בפועל ודי שהפרסום עלול להביא לתוצאה זו, באורח אובייקטיבי [ע"א (י-ם)
4 1003/96 בן חורין נ' לוי ואח' (23.9.98)].
5
6 34. אשר למידת ההוכחה הנדרשת, על התובע לעמוד במידת ההוכחה הרגילה בהליך אזרחי,
7 כאשר התובע בהליך אזרחי צריך להוכיח כי הנתבע אכן עשה את הפרסום [ע"א 114/64
8 בנימין תיק – קריניצי ואח' (4.11.64)] (להלן – פרשת קריניצי).

9
10 מן הכלל אל הפרט

- 11 35. במקרה דנן, מדובר בשני מישורים של פרסום שיש לאבחן ביניהם. הפרסום הראשון, מתייחס
12 לאמירת האמירה המיוחסת לנתבע בדבר כינוי התובעת "עבריינית" בפני הפורום שנכח
13 בפגישה ביום 22.3.17. המישור השני, הוא הפרסום באתר האינטרנט של עיתון "הארץ"
14 בתפוצה רחבה לקהל הקוראים ביום 31.3.17.

- 15
16 36. לצורך בחינת המקרה המונח לפתחנו לאור הכללים לעיל, עלינו להידרש תחילה לשאלה האם
17 הוכחה האמרה המיוחסת לנתבע בדבר היותה של התובעת "עבריינית", וזאת במסגרת
18 הפרסום הראשון.

- 19
20 37. התובעת טוענת בכתב תביעתה כי הנתבע אמר כי היא עבריינית "כעולה מן הפרסום וממידע
21 שבידי התובעת..." (סעיף 33 לכתב התביעה). הנתבע מאידך, מכחיש את אמירת הדברים
22 (סעיפים 24 ו-39 לכתב ההגנה). בהתאם להלכה הפסוקה, לא די בכך שמתפרסם ציטוט של
23 אדם בעיתון על מנת להוות ראיה כי הדברים אכן נאמרו, אף לא לכאורה (פרשת קריניצי).
24 אם כן, על אף ההנחה של התביעה על פיה "... יש להניח שהכתב לא היה ממציא את הדברים
25 החמורים מדמיונו..." , ברי, כי אין די בפרסום הדברים באתר האינטרנט של "הארץ" כדי
26 להוכיח כי הנתבע אמר את הדברים המיוחסים לו כלשונם וביחס לתובעת. בנוסף, נעיר, כי
27 לא בואר מה הוא אותו מידע הקיים בידי התובעת; על אף שבא כוח התובעת ציין כי נעשו
28 מאמצים להשגת הקלטת אשר הוקלטה במהלך הפגישה ואשר היה בה כדי לשפוך אור על
29 שאלת האמרה- לא הומצאה היא לבית הדין.

- 30
31 38. התובעת קושרת את הפרסום שהיא מייחסת לנתבע, לחשדות לכאורה כנגד ***** וההליך
32 המשמעתי אשר מתנהל נגדה במשטרת ישראל. עם זאת, על אף שהרקע האמור יש בו כדי
33 לבאר מדוע אמירה כזו הייתה יכולה להינתן פוטנציאלית על ידי הנתבע, אין בתיאור הרקע
34 לבדו, על מנת להוכיח כי הנתבע אכן כינה את התובעת "עבריינית".

- 35
36 39. אשר לתגובות שהוציאה דוברות משטרת ישראל והופיעו בגוף הכתבות שהתפרסמו. כאמור
37 לעיל, התגובה הראשונה לא אישרה ולא הכחישה את האמירה המיוחסת לנתבע. בעניין זה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

- 1 העידה גב' לפידות כי "אמרתי שבתשובה שלנו אין לאשר או להכחיש. מדובר בשיחה שהיא
2 אוף רקורד, אני מכבדת את סטטוס השיחה ולא מאשרת ולא מכחישה. מאידך לא נשאלתי
3 האם היא עבריינית שאני צריכה להגן עליה לשיטתך, נשאלתי האם המפכל אמר שהיא
4 עבריינית וזה מה שעניתי." (פרוטוקול, ע"מ 36, שורות 22-25).
- 5
6 40. נוסף על כך, בעדותה בפנינו העידה גב' לפידות כי אינה זוכרת באם שוחחה עם הנתבע טרם
7 הוצאת התגובות ובאופן כללי, לא על כל תגובה התבקש אישורו של הנתבע (פרוטוקול, ע"מ
8 35, שורה 14, וכן שורות 18-19). כמו כן, העידה היא כי במקרה זה יש סבירות שלא שאלה
9 אותו, מאחר ומדובר בשיחה סגורה ולכן מראש ידעה היא כי אין כוונה להתייחס לתוכנה של
10 השיחה (פרוטוקול, ע"מ 35, שורות 26 עד 28). בהמשך העידה כי "אם היה עסוק ולא הצלחתי
11 לתפוס אותו אז הייתי אומרת זאת בלי אישורו" (פרוטוקול, ע"מ 35, שורה 29). ברי, כי אין
12 בתגובה הראשונה כדי לתת כל משקל להוכחת מתן האמרה על ידי הנתבע.
- 13
14 41. אשר לתגובה השנייה- לדידנו, על אף שהיה מקום כי דוברות משטרת ישראל תוציא תגובה
15 ניטראלית, שיש בה כדי להנמיך את הלהבות במקום ללבותן, אין בה כדי להוכיח שאמירה זו
16 יצאה מפיו של הנתבע. בסיכומי הנתבעים הובהר כי התגובה השנייה נדרשה שוב בשל הביטוי
17 שהתובעת קבעה כי הנתבע אמר וכאשר באה אליו בדרישה להתנצלות (סעיף 61 לסיכומי
18 הנתבעים). בנוסף, הנתבע העיד בעניין זה כי התגובה השנייה הינה למעשה חלק ממדיניות
19 הדוברות שלא לתת יד למסע "פשינג" של העיתונות-
- 20
21 "ש. התגובה שלכם בכתבה השניה יומיים לאחר מכן היתה כי הקצינה מודעת היטב למצבה
22 המשפטי. גם כאן אין הכחשה. אתה פה הכחשת, אמרת...
23 מה הבעיה למזער את הנזק האדיר שנגרם לקצינה הזו, ולהגיז זה לא בסדר שמוציאים
24 דברים החוצה אני לא אמרתי אותם.
25 ת. אנו לא נוהגים לאפשר פשינג משיחות סגורות בשום צורה. יש אינספור אמירות, ציטוטים
26 שקריים שנאמרו כאילו מפי, שלא היו ולא נבראו, שלא טרחנו להכחיש אחד אחד כי אנו
27 הופכים את עצמנו למנגנון של פשינג, מתוך שיחות סגורות, ושיחות רקע, זו המדיניות
28 הדוברותית ואני חושב שהיא הגיונית."
29 (פרוטוקול, ע"מ 48, שורות 15-22).
- 30
31 42. בנוסף, אמנם תצהירו של הנתבע דל הוא, כאשר הצהיר כי: "... מטבע הדברים אינני יכול
32 לזכור כל מילה ומילה שנאמרה על ידי בתדרוך העיתונאים מיום 22.03.17". אך בעדותו
33 בפנינו הרחיב הנתבע את היריעה כאשר נשאל שוב ושוב האם כינה את התובעת עבריינית.
34 הנתבע ענה תחילה כי הוא מעולם לא מכנה שוטרים בכינויים, וכי הוא לא מתייחס לחקירות
35 המתנהלות ולסטטוסים משפטיים (פרוטוקול, ע"מ 42, שורות 10-11), וכי "אני יודע מה
36 הגבולות שאני מציב לעצמי ולעולם לא אתייחס לגופם של הליכים ולתכנים הנוגעים להליך
37 משפטי, כולל חקירות מתנהלות" (פרוטוקול, ע"מ 42, שורות 25-26).
- 38

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

43. כנשאל שנית השיב כי : "ככל שידי משגת זכרוני, הגבולות שקבעתי לעצמי, סגנון הדיבור שלי, לא התבטאתי כך. אינני זוכר שום פעם שמעדתני בלשוני ואח"כ התחרטתי, אני משתדל להיות מאוד זהיר בלשוני בעיקר כשאני מדבר על שוטרים" (פרוטוקול, ע"מ 43, שורות 3-1), וכן " ... אני לא זוכר שאמרתי עליה עבריינית ואני מניח שלא אמרתי כי זה נוגד את הסגנון שלי." (פרוטוקול, ע"מ 43, שורות 5-6).

44. לאחר מכן, העיד במפורש כי לא אמר את הדברים וכי אינו נוהג להתבטא כך-

"ש. בנוגע לאמירה שלך עבריינית לתובעת, אפשר לומר שאתה לא זוכר אם אמרת?

ת. אני לא זוכר מה היה באיזה שיחה. אני זוכר מה הקווים המנחים אותי בשיחות כאלה. אני יודע איזה סוג שאלות נשאלו. אני יודע מה הגבולות שהצבתי לעצמי כשענית על השאלות האלה. אני לא כניתי אותה עבריינית זה בוודאות, אם אמרתי את המילה עבריינית באיזשהו הקשר עקיף, לא בהכרח ביחס אליה, אינני זוכר. לפעמים שואלים שאלה ואתה מגיב... אני לא כניתי אותה עבריינית כי זה לא הסגנון שאני מדבר. ולא כי אני זוכר מה היה במעמד הספציפי הזה אלא כי כך אני נוהג.

ש. אתה לא זוכר מה אמרת בפורום?

ת. אני לא זוכר מה אמרתי במפגש הספציפי הזה בוואלה. אני לא יכול לזכור מה היה באיזה פורום ספציפי, גם כנשאלתי בדיעבד לא זכרתי. אך ידעתי לומר שאינני מתבטא כך, אני זוכר איך אני מתבטא."
(פרוטוקול, ע"מ 43, שורות 7-17).

45. בנוסף, העיד הוא כי : "כשמישהו נפגע כתוצאה ממשוה שפורסם עליו, אני מצר על זה ולא שמח. אבל אני לא מוכן להתנצל על משהו שלא אמרתי." (פרוטוקול, ע"מ 48, שורות 5-6).

46. בחקירתו החוזרת של הנתבע עת התבקש להבהיר את אמירתו כי אינו זוכר את שנאמר והכחיש את מתן האמירה הספציפית, פירט את הנסיבות בעטיין אינו זוכר את האמירה המיוחסת לו :

"ת. בשבוע מגיעות ללשכת מפכ"ל 1,500 פניות בממוצע. מה זה עושה לסדר היום. אני לא יכול לראות את כולן, חלקם מקבלות מענה של מדיניות וחלקן מגיעות אליי לאישורי. מעבר לזה עבדתי סביב השעון. בסופו של דבר העומס שמוטל עליך שאתה מניע רפורמות, לזו מטורף, לא מאפשר לדעת איזה משפט אמרת באיזה פורום. אני עומד על הגדרתי, מה המדיניות שלי, מה הנורמות בהן אני מדבר, איך נהגתי לענות בסוג מסוים של דברים ובהן אני יודע להיות נחרץ כי אני יודע איך נהגתי."
(פרוטוקול, ע"מ 54, שורות 10-15).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

- 1 47. בשלב זה נעיר, כי לא מצאנו את עדותו של הנתבע כבלתי מהימנה, ובניגוד לטענות התביעה
2 במסגרת הסיכומים, אנו סבורים כי אין מדובר בעדות כבושה אלא בהרחבה של האמור
3 בתצהירו של הנתבע.
4
- 5 48. גב' לפידות נכחה אף היא בתדריך העיתונאים, אך אין בכך כדי לשפוך אור על השאלה
6 העומדת להכרעה, עת הצהירה היא כי: **".. אינני זוכרת במדויק את תוכן אותה הפגישה"**
7 תוך שהיא מציינת כי היא נכחה במפגשים רבים מאוד של הנתבע עם עיתונאים מתוקף
8 תפקידה. עוד הצהירה גב' לפידות כי **"אני יכולה להניח בסבירות גבוהה כי המפכ"ל נשאל**
9 **שאלה גם אודות אותה פרשה, שהיתה באותה העת בעין הסערה** [ר.צ. - הכוונה לפרשת
10 ההטרדה המינית]. **כמובן שאינני זוכרת כל שאלה וכל אמירה בכל מפגש עם עיתונאים. כך**
11 **גם אינני זוכרת במדויק את דברי המפכ"ל באותה הפגישה"** (סעיף 38 לתצהירה של גב'
12 לפידות). גם בעדותה בפנינו, העידה גב' לפידות כי אינה זוכרת אם שמעה את האמירה מפיו
13 של הנתבע:
14
15 **"ש. את באוזניך לא שמעת את המפכ"ל אומר על התובעת עבריינית?**
16 ת. לא יודעת אם נאמרה כזו אמירה, חלק מהזמן נכנסתי ויצאתי וזאת מתוקף תפקידי. גם
17 אני לא זוכרת מה היה בשיחת הרקע. זה היה לפני שלוש שנים. לא זוכרת."
18 (פרוטוקול, ע"מ 32, שורות 23-25).
19
- 20 49. אשר לעדויות העיתונאים שנכחו בפגישה: העידו בפנינו מר ג'וש וגב' גינת, אשר מילאו את
21 פיהם מים בכל הנוגע לדברים שנאמרו בה. כך, על אף שמר ג'וש העיד בפנינו כי נכח באותה
22 הפגישה בנוכחותו של הנתבע, הוא ציין כי השיחה הוגדרה שלא לציטוט ולא לייחוס
23 (פרוטוקול, ע"מ 25, שורות 14 עד 15). עוד ציין מר ג'וש כי הוא לא יכול להתייחס לדבר שנאמר
24 בשיחה זו, שכן **"אף אחד לא יעבוד איתי אחרי שאומר את הדברים, דברים שנאמרים**
25 **בשיחות סגורות בין אם דבר הפגישה פורסם או לא."** (פרוטוקול, ע"מ 25, שורות 16-17). גב'
26 גינת העידה גם היא כי נכחה באותה השיחה (פרוטוקול, ע"מ 31, שורה 25), אך ציינה כי
27 מדובר בשיחה אוף דה רקורד וכי היא שומרת על חיסיון עיתונאי (פרוטוקול, ע"מ 31, שורה
28 23). לאחר שמיעת העדים מטעם התובעת ולאור עדותם, שוכנענו כי אין בעדותם כדי לסייע
29 בידי התובעת להוכיח את טענתה כי האמרה אכן נאמרה על ידי הנתבע.
30
- 31 50. התובעת טענה בסיכומיה כי מדובר בחיסיון עיתונאי שהוא יחסי, השייך למקור. לשיטת
32 התביעה, הנתבע יכול היה לוותר על החיסיון העיתונאי על מנת להפריך את טענות התביעה.
33 עוד נטען, כי הנתבע יכול היה לוותר על החיסיון אך בנקודה זו הנוגעת לאמירה המיוחסת לו,
34 ולא היה צורך לחשוף את כל שנאמר באותה פגישה. לפיכך, נטען, כי קמה חזקה לפיה, לו היה
35 בוחר לוותר על אותו חיסיון עיתונאי, היו העדויות פועלות לרעתו.
36
- 37 51. הנתבעים טוענים מנגד כי אין מדובר בחיסיון עיתונאי, אלא בשמירה על כלל מכללי האתיקה
38 לפיו ככל ששיחה עם גורם נקבעה מראש כשיחה סגורה שלא לייחוס ולא לציטוט- הרי שאין

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

- 1 לצטט את הנאמר בה ואין לייחס את הציטוטים לפי אמרם. סעיף 3(ב) לתקנון האתיקה
 2 המקצועית של העיתונות אשר צורף על ידי הנתבעים (נספח 2/נ) קובע כי "הבטיחו עיתון או
 3 עיתונאי למקור שהידיעה שמסר או הדעה שהביע לא יפורסמו, לא יימסרו אלה לפרסום אף
 4 אם יש בהם ענין לציבור." לשיטתם, הנתבע אינו מסתתר מאחורי כללים אלו, הוא אך
 5 מכחיש את המיוחס לו.
 6
 7 52. לאחר עיון בטענות הצדדים ושקילת הדברים האמורים, אנו סבורים כי אין להידרש לטענות
 8 התובעת בעניין חיסיון עיתונאי וזאת בהתחשב בכך שבקשה להסרתו לא הוגשה לבית הדין
 9 במסגרת ההליכים שהתנהלו בפנינו. תמוהה החזקה לה טוענת התובעת, וככל שהיה ממש
 10 בטענותיה בדבר הצורך בהסרת החיסיון העיתונאי, היה עליה להגיש בקשה מתאימה בנדון.
 11 משלא עשתה כן, מובן כי הסוגיה לא התבררה ואין כל נפקות לעריכת דיון בעניין במסגרת
 12 פסק הדין. מכל מקום, ראוי להזכיר את דבריו של כבוד הנשיא בדימוס מאיר שמגר ז"ל בנוגע
 13 לתכלית החיסיון העיתונאי:
 14
 15 "מערכת מדינית חופשית ודמוקרטית והעדר אמצעים נאותים לאיסוף
 16 מידע ולפרסומו הם דבר והיפוכו, ואינם יכולים להתקיים בצוותא חדא.
 17 הזכות לאיסוף מידע כוללת בחובה מכללא את הצורך להגן על מקורות
 18 המידע. הדבר נובע מן ההישענות של העיתונאים על מקורות המידע,
 19 מיחסי האמון החיוניים להשגת המידע ומן ההשפעה המריעה העלולה
 20 לנבוע מן החיוב הבלתי מוגבל לגלות מקורות. עולה מכך, כי זכותו של
 21 העיתונאי לחיסיון מפני החובה לגילוי מקורות המידע שלו יונקת מעקרונ
 22 חופש הביטוי ומהווה, לכן, נדבך חשוב במערכת הזכויות והחירויות,
 23 עליהן מושתת משטרנו הדמוקרטי."
 24 [ב"ש 298/86 ציטרין – בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז
 25 תל-אביב (7.4.87)](להלן - פרשת ציטרין).
 26
 27 53. התכלית בבסיס מתן החיסיון היא קיום משטר דמוקרטי, אשר חופש הביטוי הינו נדבך חשוב
 28 לקיומו. סטייה מכך מצריכה עמידה בתנאים המצטברים המנויים בפרשת ציטרין, בדבר
 29 רלוונטיות, מהותיות ונחיצות, תנאים אשר היה מקום לבדוק אותם באם הייתה מוגשת
 30 בקשה מתאימה כאמור, מבעוד מועד, במסגרת ההליך.
 31
 32 54. נוסף על האמור לעיל, בהתאם להוראה המצויה בתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות,
 33 הפרטים הנמסרים בפגישות שהינן 'אוף דה רקורד' אסורים לפרסום. מקובלת עלינו עמדת
 34 הנתבעים על פיה הנתבע איננו מסתתר מאחורי כללים אלו, אלא מתכחש הוא לעצם
 35 האמירה.
 36
 37

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

55. בהתייחס להפניה של התובעת לפסיקת בית המשפט בת"א (שלום ב"ש) 18869-06-11 **עיריית אשדוד – מנחם גלילי** (19.11.14) אשר אושר בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בע"א (מחוזי ב"ש) 26767-12-12 **גלילי – עיריית אשדוד** (7.6.15), נציין, כי בשונה מהנסיבות שתוארו בפסק הדין האמור, אין מדובר במקרה דנן בהוכחת אחת ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע. התביעה דנן מצויה בשלב המקדמי של הוכחת עצם פרסום האמירה על ידי הנתבע. על מנת להידרש להגנות מכוח חוק איסור לשון הרע, יש צורך לעבור משוכה ראשונה זו בהצלחה.
56. נעיר, כי מר יניב קובוביץ אשר כתב את הכתבה שפורסמה באתר האינטרנט של עיתון "הארץ", לא הוזמן על ידי התובעת למתן עדות. יצוין, כי אין חולק שהוא לא נכח בתדריך העיתונאים בהשתתפות הנתבע. דהיינו, הכתבה שפרסם הינה מדברים שנמסרו לו ככל הנראה על ידי גורם שלישי, כאשר הוא לא קלט בחושיו את הדברים שנאמרו באותה ישיבה.
57. אשר לשיחת הטלפון שערכה גבי לפידות לראש המערכת, עורך וואלה, לאחר שנתבקשה ליתן את תגובת משטרת ישראל לכתבה שעתידה להתפרסם. גבי לפידות מודה בדבר קיומה של שיחת הטלפון ומבארת כי היה זה מחובתה המקצועית להתקשר באופן מידי לראש המערכת, ולהתריע כי קיים חשש להפרה של תנאי השיחה שסוכמו עם המשתתפים בתדריך העיתונאים, כפי שסוכמו מראש. גבי לפידות מנמקת כי הדברים האמורים נכונים ללא תלות בתוכן המידע החשוד כמודלף (סעיף 39 לתצהירה של גבי לפידות). גבי לפידות מתארת בעדותה את התנהלותה בעניין זה באופן הבא:
- ש. התפרסמה כתבה ב21.31. - מה את עושה כאן?**
- כיון שמדובר בשיחה שהסטטוס שלה כפי שאמרנו קודם היה לא לציטוט או ייחוס, מתקשרת לעורך וואלה, לא זוכרת את שמו, ושואלת אותו איך יכול להיות שמיחה שהסטטוס שהיה ברור לכולם, יצא מדע ולא בטוחה באותו שלב, אם המידע נכון או לא. עצם זה שמיוחס מידע שיוצא משיחה כזו זה לעצמו לא תקין ללא קשר לתוכן המידע.
- ש. אז את מתקשרת לעורך החדשות בוואלה, מה אח"כ הוא אמר לך,**
- ת. הוא התנצל מאוד ואמר שיבדוק ויתקן.
- ש. עשיתי פולו אפ,**
- ת. למיטב זכרוני לא. בזה זה נגמר"
- (פרוטוקול, ע"מ 34, שורות 5-13).
58. גבי לפידות הצהירה כי מטרת הפגישות שהינן "אוף רקורד", לא לציטוט ולא לייחוס", היא לעודד שיח פורה וחופשי על הנושאים שעל סדר היום. שיח בו נשאלות שאלות ככל העולה על רוחם של המשתתפים והתשובות הניתנות הן בסגנון חופשי קולח ושוטף. עוד מציינת גבי לפידות כי שיחות אלו מקובלות בעולם התקשורת בכלל, ובעולם הדוברות בפרט. הן נעשו באותה תקופה בכל מערכות התקשורת, כאשר המטרה היא סקירה כללית של כל הנושאים הנוגעים בעבודת המשטרה שנמצאים על סדר היום הציבורי, תוך מתן מענה לשאלות באופן

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

בלתי אמצעי. גב' לפידות מציינת כי אין בכך כדי להצביע כי האמירות במסגרת המפגשים הללו הינן משולחות רסן. האמירות הנאמרות הן ערכיות בהתאם לסולם הערכים הנדרש מקצין משטרה בכלל וממפכ"ל בפרט (סעיף 37 לתצהירה של גב' לפידות). בתוך כך, התייחסה גב' לפידות להפרת הכללים בעקבות פגישה זו (הטעות במקור): "בעולם התקשורת והעתונות, והדוברות, יש כללי עשה ואל תעשה, וכללי התנהלות מול תקשורת כאשר כל הצדדים מכבדים את הכללים הללו ונמשעים להם. כאשר יש הפרה של הכללים זה בעצם שומט את הקרקע מתחת לכל עבודת העתונות והדוברות." (פרוטוקול, ע"מ 33, שורות 4-6).

59. לדידנו, התובעת אינה יכולה להיאחז בשיחת הטלפון האמורה כמוצאת שלל רב, שעה שגם היא אינה מוכיחה כי הנתבע אמר את האמירה המיוחסת לו. נוכח ההפרה של כללי האתיקה העיתונאית, ברי כי שיחה כזו הייתה מחויבת המציאות בשל תפקידה של גב' לפידות דאז כדוברת משטרת ישראל.

60. על יסוד האמור לעיל, המסקנה העולה מהתמונה בכללותה היא כי התובעת לא הרימה את הנטל על מנת להוכיח שהנתבע אכן כינה אותה "עבריינית" בתדריך העיתונאים שהתקיים בפני פורום מצומצם של אנשי תקשורת ביום 22.3.17. לפיכך, דין התביעה להידחות.

סוף דבר

61. התביעה נדחית.

62. לפנים משורת הדין וחרף דחיית התביעה, לא ניתן צו להוצאות.

כל צד יישא בהוצאותיו.

לצדדים זכות ערעור לבית הדין הארצי בירושלים, תוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין.

ניתן היום, כ' ניסן תשפ"א, (02 אפריל 2021), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

רוית צדיק, שופטת, סגנית הנשיאה

נציג מעסיקים מר אסי מזרחי

רוית צדיק, שופטת, סגנית נשיאה

נציג עובדים מר ברוך הראל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 8182-04-17

1
2
3

